

BOŽE VELKÝ OD VĚČNOSTI

232

TEXT: KAŠPAR NEUMANN † 1715

HUDBA: HEINRICH ALBERT 1642 • PŘEKLAD: SAMUEL HRUŠKOVIC † 1748

Bo - že ve - lký od vě - čno - sti,
ta - ké mne od mé mla - do - sti

jenž vše - chen svět spra - vu - ješ,
ří - díš a o - pa - tru - ješ;

sva - tý je nám te - nto den,

Te - bou sa - mým po - svě - cen.

- Ach, jak milý je mi ten den, / neboť je svátek Boží. / Bůh mi dává spočinout v něm / a radost ve mně množí; / Duch jeho utěšený / učí cestě spasení.
- Odpočinutí věčného, / které v nebi čekáme, / již zde vírou dne svatého / závdavek prožíváme. / Po něm sic zas čeká boj, / jednou však věčný pokoj.
- V tento den Pán náš z mrtvých vstal. / Mocí svého vzkříšení / dílo své ve mně započal / druhého narození, / by každý můj všední den / od zlých skutků byl chráněn.
- Rozkošná tvá služba, Pane, / slovo tvé pokrm duším! / Dejž, ať jak praví křesťané, / také bratřím svým chudším / dáváme z statku svého / ze srdce přímého.
- Řekni, Bože, na to: Amen. / Však jsme my dědictví tvé! / Vyznávám, že jsi Ty Pánem, / chvalím ze vší síly své! / Až pak přijdu do nebe, / tváří v tvář uzzírám Tebe.